

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De mutatione Officij diuini. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

6 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. I. Cap. V. Tit. 2.

dentis arbitrio, excusare potest à quotidiana Officij recitatione, dummodo diebus Festis recitetur, *Homobou. noster trac. 4. cap. 5. quaest. 33.* quod & concedunt alij apud *Mollesium trac. 5. de Hor. Can. cap. 3. num. 26.* quando non excedit sexdecim ducatos.

De mutatione Officij diuini.

TIT. II.

Sacra Rituum Congregatio respondit, non esse relinquendum Officium debitum pro alio Officio deuotionis, die 29. Nouemb. 1603.

2 Episcopus Regularis debet Officium recitare iuxta ritum suæ Diœcesis, non regulæ; & occurrente Festo Regulæ in Festo Diœcesis, hoc præferri debet. ita censuit sacra Rituum Congregatio 11. Iunij 1605.

3 Cappellani Episcopi, qui cum eo recitant Officium, debent se illi conformare. Eadem Congregatio die eadem.

4 Qui sunt de gremio Ecclesie, debent recitare Officium quod in Choro dicitur: & licet extra Ecclesiam vel Diœcесim morentur, decet eos recitare Officium proprium Ecclesie ipsorum. Eadem Congregatio die 8. Septemb. 1602.

5 Clerici, licet adscripti alicui Ecclesie & eiusdem seruitio, non tamen obligati Choro, & quicumque alij Clerici sæculares Regularésse, in ciuitate vel Diœcеси commorantes, non tenentur recitare Officia propria Sanctorum illius Diœcesis, vel quæ de consuetudine in eadem Ecclesia recitantur in Choro. Eadem sacra Congregatio die qua supra 8. Septemb.

6 Festum Patroni principalis loci tenentur omnes cum Officio de eodem, etiam Regulares, celebrare; non

autem Octauam Regulares, vt censuit saepius eadem sacra Congregatio, & postremò 27. Maij 1628.

7 His casibus exceptis, & alijs, qui habentur aperte in Rubricis, seu Decretis sacræ Congregationis, de quibus nos infra suis locis, non licet mutare Officium vnius diei in Breuiario Romano præscriptum in Officium alterius diei; & qui mutat, præcepto non satisfacit, *Doctores apud Bonac. questione 3. puncto 1. num. 17.* & fuisus probat *Hier. Onuphrius in aureo hac de re opusculo Bononie edito.* tum quia Pius V. in Bulla non modò præcipit substantiam, sed etiam modum & formam Horarum Canoniarum; tum quia motus ille fuit, grauissimè ferens varietatem orandi. Et *Suar. tom. 2. de Relig. lib. 4. cap. 23. num. 12.* & 14. ita improbat mutationem, vt si fiat sine causa rationabili, improbabilem eam esse mutationem prorsus existimet. Addit *Bonac. num. 19.* neque Episcopum posse hanc præscribere mutationem, quod intellige cum *Suar. loco citato c. 11. num. 6.* & *cap. 23. num. 17.* si ab Episcopo id fiat ex lege, aut quasi permanenter: quod ait ad Papam spectare. Quod si mutatio fiat etiam ex inaduententia, debent omissa suppleri, *Tolet. in Summ. lib. 2. cap. 13. num. 6.* & *Bonac. num. 18. loco citato.* quare in hac re non audiendus *Silvest. v. Hora. quaest. 12.* qui ante Pium V. vixit, neque *Nauarr.* qui *cap. 19. num. 217.* ante Pium, scribens permisit, si raro mutatio fiat.

8 Sed neque fieri potest mutatio ritus, vt scilicet duplice ritu celebretur Festum, quod alias simplici sub ritu vel semiduplici decretum est, *Doctores qui supra.* Et sacra quidem Congregatio Rituum die 23. Nouembris

De defectibus in Officio diuino contingentibus. 7

bris 1602. decreuit, quod de Sancto, cuius insignis Reliquia habetur, fieri potest Officium duplex minus in eius Festo, dummodo sit Reliquia approbata, ea prorsus regula, qua Gregorius XIII. die 30. Decemb. 1573. in Bulla, quam afferit *Genn. in Praxi Neapol.* cap. 65. in 3. edit. 1616. concesserat Ecclesijs Hispaniarium Festa Sanctorum naturalium, & quorum Reliquias insignes haberent, sub ritu duplici celebrare posse; licet in Breuiario non existerent, vel minori ritu haberentur. Vide infra Sect. 3. cap. 3. num. 5.

9 Denique eadem sacra Rituum Congregatio Decreto edito die 8. Aprilis 1628. Rubricis Breuiarij nunc addito, & approbato à Sanctiss. D. N. Urbano VIII. censuit, & re maturè discussa decreuit, non potuisse, neque posse locorum Ordinarios, tam saeculares quam regulares, addere Calendarijs etiam proprijs (quod idem est ac mutare Calendarium Romanum) Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat quæ Breuiarij Romani Rubricis, vel sacrae Rituum Congregationis seu Sedis Apostolicae licentia conceduntur; sub pena, quod non fiat satis obligationi recitandi diuini Officij, & consequenter non faciendi à Clero fructus suos beneficiorum.

10 Et multò minus adhiberi possunt Officia Festorum alia à sacra Rituum Congregatione non approbata, quæ in predicto Decreto eadem merito reiecit, & damnauit, & pro reiectis & damnatis haberi voluit, & præcepit, sub penis contentis in Indice librorum prohibitorum ex Decreto Concilij Tridentini edito, & impresso; hoc est, ut, præter peccati mortalis reatum, quo afficitur ille qui

prædictis vtitur, iudicio Episcoporum seuerè puniatur. quod expressè habetur in *Regula 10. in fine*, & in *Bulla Pij IV. 24. Martij 1564. pro codem Indice data*.

11 Neque item potest Episcopus extendere Officium, quod fieri solet in ciuitate, ad suam Diocesim, contra Decretum hac de re à S. Rituum Congregatione die 16. January 1607. & cōsequenter multò minus Officium, sed Lectiones approbatas pro una Ecclesia, illud, vel illas extendere ad alienas Ecclesias, suique Cleri usum. Habes hoc idem in Decretis S. Congregationis Rituum in Breuiario appositis.

12 Atque in prædictis num. 8. & 9. strictim est accipiendum nomen *Sancti*, hoc est canonizati ab Ecclesia, seu per immemorabile tempus habitu pro Sancto, cui tantum publicus & uniuersalis conceditur cultus à *Glossa in cap. unic. de Reliq. & vener. SS. in 6. §. Sedis Apost. ver. Dicimus*. quam sequitur *Cassaneus in Catal. glor. mundi par. 3. consid. 46. §. Aduerte.* etenim Sedes Apostolica quo ad locum, tempus, ritum in Beatorum cultu limitatè procedit; veluti nuper de beato Rocho nondum canonizato concessit Officium & Missam in Ecclesijs tantum eius nomine dicatis, & in Eremitorijs eiusdem habentibus requisita Ecclesiarum, per sacram Rituum Congregationem die 26. November 1629. quod ideò monui, quia, licet in Martyrologio recenseantur, non tamen in rigore appellantur Sancti: & ibidem multi dicuntur Beati, qui nondum fuere canonizati. Illud enim verum est, quod quilibet Sanctus dicitur Beatus; non è contra, Beatus dici potest Sanctus, nisi impropriè, & abusivè.

Dc